

RAPORT Z TESTOWANIA INNOWACJI

Autor innowacji: Stowarzyszenie na Rzecz Dzieci i Dorosłych
z Mózgowym Porażeniem Dziecięcym „Żurawinka”

Nazwa Innowacji: Paszport Życia

Inkubator: Samorząd Województwa Wielkopolskiego – Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Poznaniu – Lider, partnerzy: Miasto Poznań, Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe.

Innowacja społeczna powstała w ramach realizacji projektu „Przepis na wielkopolską innowację społeczną -usługi opiekuńcze dla osób zależnych” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego - Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Raport z testowania innowacji „Paszport Życia”

W niniejszym raporcie zawarto uwagi zgłoszone przez osoby testujące prototyp wersji cyfrowej oraz analogowej innowacji Paszport Życia. Dodatkowo zamieszczono obserwacje i wnioski innowatora z przebiegu testów. Raport został podzielony na rozdziały, w których opisano wyniki testów poszczególnych elementów wchodzących w skład Paszportu Życia z szczególnym uwzględnieniem opinii opiekunów i służb ratunkowych. W głównej mierze testy skupiały się na zbadaniu i poznaniu opinii grupy docelowej na temat użyteczności, układu graficznego, intuicyjności produktu oraz ogólnej oceny przydatności narzędzia w życiu codziennym odbiorców innowacji.

1. Wersja analogowa (papierowa) Paszportu Życia

W pierwszej fazie ocenie poddano wersję papierową Paszportu Życia. Zweryfikowano czy sekcje zamieszczone w poziomie I Paszportu są zrozumiałe dla użytkowników, wystarczająco czytelne, zawierają wystarczającą ilość informacji.

- Opinie rodziców i opiekunów:

Rodzice docenili prostą i czytelna formę Paszportu Życia. Początkowo mieli obawy przed podawaniem danych osobowych swoich podopiecznych. Dlatego wspólnie ustalono iż w danych identyfikacyjnych nie ma konieczności podawania nazwiska podopiecznego, a zawarte w nim informacje ograniczono do niezbędnego minimum. W pierwszym kontakcie wystarczy imię danej osoby.

Na podstawie opinii rodziców zmianie uległy również grafiki zamieszczone na paszporcie, usunięto „okrągłe” tła ikon symbolizujących poszczególne sekcje paszportu. Nie każdy z rodziców posiadał kolorową drukarkę, w druku czarno-białym tła sprawiały iż ikony nie były wystarczająco czytelne.

Dodatkowo przy pomocy opiekunów ustalono ostateczną liczbę znaków dla poszczególnych sekcji, tak aby treść Paszportu Życia mieściła się na jednej stronie A4, przy jednoczesnym przekazaniu wystarczającej ilości informacji osobie trzeciej w przypadku udzielania przez nią pomocy podopiecznemu.

Każdy z rodziców, chciał korzystać z Paszportu Życia jak najszybciej, podkreślali iż jest to jedyne znane im narzędzie które może w pewien sposób zabezpieczyć ich podopiecznego, na wypadek ich nieobecności.

- Opinie służb ratunkowych:

Przedstawiciele służb byli bardzo zaangażowani w testowanie i bardzo chętnie dzielili się swoimi doświadczeniami dotyczącymi sytuacji, w których przejmują tymczasową opiekę nad osobą zależną w sytuacji braku/utraty opiekuna.

Utrudnione jednak było uzyskanie od nich zgód na przekazanie ich danych osobowych, w związku z czym część rezygnowała z udziału w testach.

Podkreślali iż najważniejszą informacją z ich punktu widzenia, a która musi koniecznie widnieć na papierowej wersji Paszportu Życia jest PESEL osoby zależnej.

Potwierdzili opinię rodziców iż w pierwszym kontakcie z osobą zależną ważniejsze jest jej imię, lub opisanie sposobu w jaki się do tej osoby zwracać aniżeli jej nazwisko. Stąd zdecydowano o ostatecznym usunięciu nazwiska z papierowej wersji Paszportu.

Zwrócono uwagę iż Paszport powinien być umiejscowiony w dostępnym dla służb miejscu, a miejsce to odpowiednio oznaczone. By osoba udzielająca pomocy mogła w szybki i łatwy sposób odnaleźć paszport i udzielić niezbędnej pomocy osobie zależnej.

W sytuacjach stresowych kiedy udzielana jest pomoc i należy szybko reagować, służby ratunkowe nie mają czasu zaznajamiać się z wieloma dokumentacjami poszkodowanego, dlatego bardzo docenili prostą formę paszportu, przejrzystość i jasność informacji w nim

zawartych. Dzięki Paszportowi Życia, będą mogli szybciej i skuteczniej udzielić pomocy osobie potrzebującej.

Przedstawiciele służb zgodnie uznali iż Paszport Życia powinien być wdrożony w całej Polsce, bo jest to bardzo przydatne narzędzie i każda osoba zależna powinna być w niego wyposażona.

2. Pakiet Paszportu Życia (opaski silikonowe, pudełko, naklejki)

W skład Pakietu Paszportu Życia wchodzi silikonowe opaski, pudełko do przechowywania papierowej wersji paszportu oraz naklejki w różnych formatach do oznaczania miejsc przechowywania Paszportu Życia.

- Opinie rodziców i opiekunów:

Podczas prezentacji i testów pakietu Paszportu Życia, rodzice zgłosili uwagę iż nie wszystkie osoby będą w stanie tolerować obecność opaski silikonowej na nadgarstku, może ona działać drażniąco i wywoływać niepotrzebny stres u osoby zależnej. Dlatego w ostatecznej wersji pakietu Paszportu Życia (mając na uwadze komfort osoby zależnej) znajdują się dwie opaski silikonowe w dwóch rozmiarach, jedna z przeinaczeniem noszenia na nadgarstku, druga do umieszczenia na kostce koło stopy.

W przypadku pudełka jego początkowy projekt również uległ zmianie, głównie ze względu na zaobserwowane trudności z wyjęciem Paszportu z tuby. Projekt pudełka zmodyfikowano usuwając wewnętrzne zagięcie tuby. Dzięki zachowaniu prostych krawędzi i gładkich ścianek wyjęcie Paszportu nie sprawiało już problemu testującym.

Opiekunom bardzo spodobały się umieszczone w pakiecie naklejki, zasugerowali by docelowo były one w różnych rozmiarach, by móc umieścić je np. na lodówce (w której przechowywany jest paszport w domu), na skrzynce pocztowej i drzwiach domu – by służby wchodząc do budynku wiedziały, że w tym miejscu mieszka osoba posiadająca Paszport Życia.

Zwrócili uwagę na niską wytrzymałość naklejek w przypadku umieszczenia ich na torbach/plecakach, dlatego do pakietu dołączone zostały również „przypinki” z logiem Paszportu Życia. Dzięki czemu w łatwy sposób można oznaczyć miejsce przechowywania Paszportu Życia gdy osoba zależna przebywa poza domem.

- Opinie służb ratunkowych:

Testy ze służbami ratunkowymi polegały na badaniu rozpoznawalności logo Paszportu Życia, szybkości lokalizacji Paszportu w domu osoby zależnej. Pracownicy służb, pochwalili pomysł przechowywania Paszportu Życia w lodówce, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku „Pudełka Seniora”. Docenili mocny czerwony kolor tła naklejek, który jest widoczny z daleka i przykuwa uwagę.

Zasugerowali by na opaskach silikonowych widniał zarówno PESEL osoby zależnej jak i PIN Paszportu Życia, by w przypadku niemożności znalezienia wersji analogowej (papierowej) Paszportu, mogli wyszukać informacje w wersji cyfrowej Paszportu. Projekt Opaski zakłada wpisanie PESELU i PINU na wewnętrznej jej stronie.

Pracownicy służb wskazali iż bardzo ważne jest uświadamianie pracowników służb ratunkowych o istnieniu Paszportu Życia, i upowszechnianiu tego narzędzia w tych środowiskach.

3. Wersja cyfrowa Paszportu Życia

Wersja cyfrowa Paszportu Życia to aplikacja Webowa, która umożliwia wygenerowanie papierowej wersji Paszportu Życia (poziom I) oraz rozszerzenie tych informacji o załączniki, dodatkowe teksty w poziomie II (przechowywane w formie cyfrowej). Ponadto w wersji cyfrowej możliwe jest stworzenie poziomu III Paszportu Życia, czyli miejsca w którym opiekun może zamieścić wspomnienia, pamiątki, informacje intymne, szczególnie wrażliwe, czy list do swojego dziecka.

- Opinie rodziców i opiekunów:

Testowanie cyfrowej wersji Paszportu Życia wiązało się z wieloma chwilami wzruszeń, długich rozmów a także niejako porządkowaniem informacji na temat podopiecznych. Wypełnienie wszystkich poziomów Paszportu Życia wymagało od opiekunów aktualizacji zdjęć i informacji o swoim podopiecznym, skłaniało ich do refleksji i podejmowania kolejnych kroków w celu zabezpieczenia przyszłości swoich dzieci/podopiecznych. Można zatem powiedzieć że narzędzie jakim jest Paszport Życia nie tylko zabezpiecza osoby zależne ale także jest motywatorem do działania dla opiekunów w zakresie porządkowania spraw formalnych i nieformalnych związanych z zabezpieczeniem osoby zależnej w przypadku braku/utracy opiekuna prawnego.

Na podstawie dokumentów/ plików jakie posiadali rodzice/opiekunowie na temat osób zależnych stworzono listę plików (rozszerzeń plików) jakie będzie można wgrać do poziomu II i III Paszportu Życia. Określono także limit 4tyś znaków dla każdej z sekcji.

Na podstawie rozmów z opiekunami ustalono również warunki udostępniania poszczególnych poziomów Paszportu Życia innym osobom. Bardzo ważnym było dla opiekunów jaki zakres informacji będzie widoczny dla innych osób. Wyrazili chęć udostępniania Poziomu II dla służb ratunkowych, najbliższej rodzinie, natomiast Poziom III chcieliby zachować tylko dla wyjątkowo zaufanych osób, które prawdopodobnie zostaną opiekunami prawnymi osoby zależnej, gdy oni nie będą w stanie się swoimi podopiecznymi nadal opiekować.

Samą intuicyjność aplikacji ocenili bardzo wysoko, interfejs był dla nich zrozumiały a zawarte w nim informacje wystarczające by samodzielnie mogli uzupełnić poszczególne etapy Paszportu Życia.

Osoby, które mają problemy z obsługą komputera potrzebowały niewielkiego wsparcia ze strony innowatora. Jednak odpowiednie przeszkolenie, praktyka i wsparcie drugiej osoby nie wykluczyłyby ich z używania narzędzia jakim jest Paszport Życia.

Docenili możliwość posiadania więcej niż jednego podopiecznego na platformie. Bardzo szybko okazało się że opiekunowie nierzadko mają pod swoją opieką więcej niż jedną osobę zależną. Możliwość zarządzania ich kontami na jednej platformie było dużym ułatwieniem.

Pojawiło się kilka trudności związanych ze zrozumieniem procedury wypełniania wniosku i potrzeby weryfikacji opiekuna przez Administratora platformy, odpowiednie wyjaśnienie było wystarczającym dla testujących, jednak w przyszłości należałoby rozważyć czy ten krok nie powinien być wyeliminowany z procedury utworzenia Paszportu Życia w platformie.

- **Opinie służb ratunkowych:**

Idea cyfrowego przechowywania informacji o osobie zależnej, jej potrzebach, sposobie komunikacji, lękach i pielęgnacji bardzo spodobała się pracownikom służb ratunkowym, szczególnie w przypadku osób pracujących w szpitalach czy placówkach opiekuńczych, gdzie osoba zależna będzie potrzebowała wsparcia i opieki w dłuższym okresie czasu. To niesamowity zbiór informacji, który w znaczny sposób ułatwi prace pielęgniarce i opiekunom zastępczym.

Często informacje o sposobie karmienia, przewijania, uspokajania posiada tylko opiekun prawny, w związku z czym w przypadku gdy nie jest on w stanie udzielić opiekunowi zastępczemu, pielęgniarce tych informacji, jest ona bezradna i wykonuje wszystkie czynności wedle własnego uznania. Posiadając informacje zawarte w Paszporcie Życia, będzie mogła czynności pielęgnacyjne wykonywać w sposób bardziej zindywidualizowany i dostosowany do potrzeb osoby zależnej, nie narażając ją tym samym na stres i dyskomfort.

Pracownicy Służb wskazywali iż najistotniejszymi z ich punktu widzenia są informacje zawarte w poziomie I i II Paszportu Życia, Informacje zawarte w poziomie III powinny być przekazane tylko kolejnemu opiekunowi prawnemu osoby zależnej. Do wykonywania podstawowej opieki około medycznej/opiekuńczej nie są one niezbędne.